

Lovforslag nr. L 185

Folketinget 2009-10

Fremsat den 24. marts 2010 af justitsministeren (Lars Barfoed)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om tv-overvågning

(Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligorganisationer m.v. og idrætsanlæg)

§ 1

I lov om tv-overvågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 11. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som nye stykker:

»Stk. 2. Politidirektøren kan uanset bestemmelsen i § 1, stk. 1, efter ansøgning give boligorganisationer og foreninger m.v., der repræsenterer husstandene i et boligområde, tilladelse til at foretage tv-overvågning af det pågældende boligområde og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen.

Stk. 3. Politidirektøren kan uanset bestemmelsen i § 1, stk. 1, efter ansøgning give ejere af idrætsanlæg tilladelse til at foretage tv-overvågning af anlæggets indgange, facader,

indhegninger m.v. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2010.

§ 3

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens § 1 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Gældende ret
 - 2.1. Tv-overvågningsloven
 - 2.2. Persondataloven
 - 2.3. Straffeloven
3. Lovforslagets udformning
 - 3.1. Udvidelse af privates adgang til tv-overvågning
 - 3.2. Tv-overvågning i udsatte boligområder
 - 3.3. Tv-overvågning ved idrætsanlæg mv.
 - 3.4. Forholdet til persondataloven
 - 3.5. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention
4. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser
5. Miljømæssige konsekvenser
6. Forholdet til EU-retten
7. Hørte myndigheder mv.

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at give boligorganisationer mv. og idrætsanlæg mulighed for efter nærmere fastsatte betingelser at foretage tv-overvågning af visse områder, der benyttes til almindelig færdsel.

Tv-overvågning er et redskab, som politiet kan bruge ved opklaringen af forbrydelser, og som derved kan være med til at styrke indsatsen for at bekæmpe kriminalitet. Tv-overvågning kan også mere generelt være med til at skabe en øget følelse af tryghed og sikkerhed for borgerne. Der synes endvidere at være en udvikling i befolkningens holdning til tv-overvågning på frit tilgængelige steder, således at færre er principielt betænkelige herved.

Lovforslaget indeholder følgende hovedpunkter:

Det foreslås, at boligorganisationer mv. i udsatte boligområder efter tilladelse fra politidirektøren kan tv-overvåge boligområdet og arealer i direkte tilknytning hertil, f.eks. stiarealer og parkeringspladser, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Det foreslås endvidere, at idrætsanlæg efter tilladelse fra politidirektøren kan tv-overvåge egne facader, indgange, indhegninger m.v. samt arealer i direkte tilknytning til idrætsanlægget, f.eks. adgangsveje og parkeringspladser, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

2. Gældende ret

2.1. Tv-overvågningsloven

2.1.1. Tv-overvågningslovens regler om privates tv-overvågning er udformet ud fra en afvejning af navnlig hensynet til privatlivets fred, herunder borgernes adgang til at kunne færdes i det offentlige rum uden at blive overvåget, over for hensynet til kriminalitetsforebyggelse mv.

Efter tv-overvågningsloven må private som hovedregel ikke foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, jf. lovens § 1.

Forbuddet mod privates tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, gælder både for private enkeltpersoner og for private juridiske personer, herunder f.eks. private virksomheder og foreninger.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget om den oprindelige tv-overvågningslov, at den ovennævnte stedlige afgrænsning af forbuddet mod privates tv-overvågning svarer til definitionen af »vej« i (den nu ophævede) normalpolitivedtægts § 2, dvs. »enhver offentlig eller privat gade, plads, vej, bro, tunnel, passage, sti, trappe eller lignende areal, der benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter«, jf. Folketingstidende 1981-82 (2. samling), Tillæg A, s. 3835 (se nu ordensbekendtgørelsens (bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005) § 2, stk. 2). Det fremgår endvidere, at også praksis efter færdselslovens § 1, hvorefter loven gælder for »vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter«, er vejledende for afgrænsningen af forbuddet efter tv-overvågningsloven.

Tv-overvågningsloven regulerer således ikke, i hvilket omfang private kan foretage tv-overvågning af områder, som ikke benyttes til almindelig færdsel, f.eks. i hvilket omfang en boligorganisation mv. kan tv-overvåge områder i bebyggelsen, som ikke er frit tilgængelige, f.eks. aflåste cykel- eller parkeringskældre. Det må i første række afgøres efter reglerne i persondataloven, om en sådan behandling af personoplysninger i det enkelte tilfælde er saglig og proportional, jf. pkt. 2.2 nedenfor.

Udtrykket »tv-overvågning« er i lovens § 1, stk. 2, defineret som vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning ved hjælp af fjernbetjent eller automatisk virkende tv-kamera, fotografiapparat eller lignende apparat. Tv-overvågning i lovens forstand omfatter både tilfælde, hvor overvågningen er forbundet med optagelse af billeder på videobånd, film eller lignende, og tilfælde, hvor sådan billedoptagelse ikke finder sted, og hvor overvågningen alene har karakter af en umiddelbar iagttagelse på tv-skærm eller lignende.

Udtrykket »vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning« indebærer, at iagttagelse eller optagelse skal ske for at føre kontrol med personer og deres adfærd. Kameraer, der opsættes for at føre kontrol med f.eks. en maskines funktion eller for at iagttage eller optage dyrs adfærd i naturen, falder uden for loven. Der skal endvidere være tale om optagelse eller iagttagelse af en vis varighed, som ikke er begrænset til bestemte begivenheder eller begivenhedsforløb. Loven finder således ikke anvendelse på kameraer, der f.eks. i en bank kun optager, når nogen aktiverer en særlig alarmknap. I disse tilfælde har overvågningen ikke den systematiske karakter, der er forudsætning for, at lovens regler finder anvendelse.

Overtrædelse af lovens generelle forbud mod privates tv-overvågning straffes med bøde, jf. tv-overvågningslovens § 5, stk. 1.

2.1.2. Efter tv-overvågningsloven gælder der fire undtagelser fra det generelle forbud mod privates tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, jf. § 2, nr. 1-4.

For det første er tv-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikcentre og lignende områder, hvor der drives erhvervsvirksomhed, undtaget fra forbuddet, jf. § 2, nr. 1. Det gælder dog kun, hvis overvågningen foretages af den, som har rådighed over området.

For det andet er tv-overvågning af pengeautomater, vekselaautomater og pengetransportbiler undtaget fra forbuddet, hvis overvågningen foretages af den, der har rådighed over automaten eller køretøjet, jf. § 2, nr. 2. Overvågningen må kun være rettet mod personer, som

befinder sig i umiddelbar nærhed af automaten eller køretøjet.

For det tredje kan pengeinstitutter, spillekasinoer, hoteller og restaurationer samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, foretage tv-overvågning af egne indgange og facader, jf. § 2, nr. 3. Desuden kan disse erhvervsdrivende tv-overvåge arealer i direkte tilknytning til egne indgange og facader, som naturligt kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egne indgange, hvis tv-overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

For det fjerde er tv-overvågning, hvor billederne ikke bliver optaget/lagret, undtaget fra forbuddet, når overvågningen foretages som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende, jf. § 2, nr. 4. I modsætning til de tre første undtagelser er det her kun tilladt at tv-overvåge på sådan måde, at billederne vises »live« f.eks. på en eller flere skærme i et overvågningsrum.

2.1.3. Private, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller af arbejdspladser, skal ved skiltning eller på anden tydelig måde oplyse om overvågningen, jf. tv-overvågningslovens § 3, stk. 1. Skiltningspligten gælder dog ikke ved tv-overvågning af pengetransportbiler og tv-overvågning uden optagelse af billeder som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende, jf. § 3, stk. 2.

Det fremgår af det pågældende lovforslags bemærkninger, at afgrænsningen af »steder, hvortil der er almindelig adgang« i lovens § 3 i alt væsentligt svarer til den stedlige afgrænsning i (den nu ophævede) normalpolitivedtægts § 3, dvs. f.eks. gader, jernbane- og rutebilstationer, butikker og offentlige kontorer, forlystelsessteder, badeanstalter og befordringsmidler, jf. Folketingstidende 1981-82, Tillæg A, s. 3838 (se nu ordensbekendtgørelsens § 2, stk. 1).

Overtrædelse af skiltningskravet straffes med bøde, jf. tv-overvågningslovens § 5, stk. 1.

2.2. Persondataloven

2.2.1. Lov om behandling af personoplysninger (persondataloven) gælder for enhver form for behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, jf. lovens § 1, stk. 8. Persondataloven omfatter behandling af personoplysninger, som foretages både af private og offentlige myndigheder i forbindelse med tv-overvågning, og behandlingen skal således i givet fald leve op til de krav, som følger af persondataloven.

Persondatalovens § 5 indeholder en række grundlæggende principper for den dataansvarliges behandling af

oplysninger, herunder regler om indsamling, ajourføring og opbevaring mv. Behandling af oplysninger skal ske i overensstemmelse med »god databehandlingskik«, jf. § 5, stk. 1. Dette indebærer, at behandlingen skal være rimelig og lovlige. Indsamling af oplysninger må endvidere kun ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling af oplysningerne må ikke være i strid med disse formål, jf. § 5, stk. 2.

I kravet om udtrykkelighed ligger, at den dataansvarlige i forbindelse med indsamlingen skal angive et formål, som er tilstrækkeligt veldefineret og velafgrænset til at skabe åbenhed og klarhed omkring behandlingen, og at formålet skal defineres med en vis præcision. I kravet om saglighed ligger, at en indsamling skal ske til løsning af en opgave, som ligger inden for den (lovlige) virksomhed, som den private virksomhed mv. foretager.

Det vil eksempelvis være i strid med saglighedskravet, hvis en person gennemser optagelser fra en tv-overvågning, uden at dette har et sagligt formål. Kravet om saglighed indebærer også, at der i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsbekæmpende øjemed ikke må zoomes ind for at iagttage personer, hvis dette ikke sker som led i varetagelsen af det saglige formål med tv-overvågningen (kriminalitetsbekæmpelse).

Efter § 5, stk. 3, skal de oplysninger, som behandles, være relevante og tilstrækkelige og må ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles. Bestemmelsen indeholder et proportionalitetsprincip, hvorefter behandling af personoplysninger ikke må gå videre, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, som den dataansvarlige er berettiget til at forfølge. Om betingelsen om proportionalitet er opfyldt, må vurderes ud fra den konkrete sammenhæng, hvori oplysningerne behandles.

Det følger af Datatilsynets praksis, at dette princip i forhold til tv-overvågning fører til, at overvågning skal gennemføres på en sådan måde, at den virker mindst muligt integritetskrænkende for den almindelige borger, og at det i første omgang skal overvejes, om det ønskede formål kan nås med mindre indgribende midler end tv-overvågning og registrering.

Persondatalovens § 5, stk. 4, indeholder et krav til datakvaliteten i forbindelse med behandling af personoplysninger. Der skal således ske fornøden ajourføring af oplysningerne med henblik på at sikre, at der ikke behandles urigtige eller vildledende oplysninger. Oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, skal snarest muligt slettes eller rettes. Indsamlede oplysninger skal endvidere slettes eller anonymiseres, når det ikke længere er nødvendigt at være i besiddelse af op-

lysningerne i en form, der gør det muligt at identificere enkeltpersoner.

2.2.2. Persondatalovens §§ 6-8 indeholder en række bestemmelser om, hvornår indsamling, registrering og videregivelse af personoplysninger kan ske (behandlingsregler). En tv-overvågning kan derfor kun ske, hvis disse betingelser er opfyldt.

Efter persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 1-7, kan behandling af almindelige, ikke-følsomme personoplysninger (dvs. alle andre oplysninger end følsomme oplysninger omfattet af lovens §§ 7 og 8) ske, hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke, eller hvis behandlingen er nødvendig af nærmere angivne grunde, herunder for at varetage en berettiget interesse, som overstiger hensynet til den registreredes interesser.

Efter persondatalovens § 7, stk. 1, gælder et almindeligt forbud mod behandling af oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsmæssige og seksuelle forhold. § 7, stk. 2-6, indeholder dog visse undtagelser hertil. Behandling kan f.eks. ske, hvis den er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, jf. § 7, stk. 2, nr. 4.

Efter persondatalovens § 8 gælder der særlige behandlingsregler med hensyn til oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og lignende følsomme privatlivsforhold. Sådanne oplysninger må kun behandles af private, hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke hertil, eller hvis behandlingen er nødvendig til varetagelse af en berettiget interesse, som klart overstiger hensynet til den registrerede, jf. stk. 4. Videregivelse kan kun ske, hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke, eller videregivelse sker til varetagelse af offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, jf. stk. 5. Private kan desuden foretage behandling, herunder videregivelse, af de nævnte oplysninger, hvis betingelserne i § 7 er opfyldt, jf. § 8, stk. 6.

2.2.3. Persondatalovens kapitel 8-10 indeholder en række regler om den registreredes rettigheder, som bl.a. omfatter ret til information om, at der indsamles oplysninger om den pågældende, jf. lovens §§ 28 og 29.

Efter § 29, stk. 1, påhviler det som udgangspunkt den dataansvarlige at oplyse om sin identitet og formålet med behandlingen mv. Det gælder dog ikke, hvis den registrerede allerede er bekendt med oplysningerne, hvis registreringen eller videregivelsen af oplysninger udtrykkeligt er fastsat ved lov, eller hvis underretning af den registrerede viser sig umulig eller uforholdsmæssigt

vanskelig. Oplysningspligten kan endvidere begrænses i medfør af lovens § 30, hvis det f.eks. er nødvendigt af hensyn til forebyggelse og efterforskning af straffesager.

Efter persondatalovens § 26 b gælder persondatalovens regler om oplysningspligt uanset en eventuel skiltning i medfør af tv-overvågningslovens regler, jf. herom pkt. 2.1 ovenfor. Selv om den dataansvarlige informerer om tv-overvågning ved at opsætte skilte, skal den pågældende således også opfylde oplysningspligten efter persondatalovens § 29.

Den registrerede har endvidere ret til indsigt i de oplysninger, der behandles om den pågældende, og har bl.a. ret til at gøre indsigelse mod, at behandling finder sted, at få korrigeret eller slettet oplysninger, der er urigtige eller vildledende, og at klage til Datatilsynet, jf. lovens §§ 31-35 og 37-40.

2.2.4. Private, der behandler personoplysninger, herunder i forbindelse med tv-overvågning, vil være omfattet af bestemmelserne i persondatalovens §§ 41 og 42 om fortrolighed og datasikkerhed. Den dataansvarlige skal således iværksætte de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven. Relevante sikkerhedstiltag kan f.eks. være fysisk sikring af datamedier, adgangskontrol og brug af password samt uddannelse og instruktion.

2.2.5. Persondataloven indeholder i kapitel 6 a særlige regler om tv-overvågning. Disse regler blev indsat ved en ændring af tv-overvågningsloven i 2007 (lov nr. 519 af 6. juni 2007) for at sikre borgerne en styrket retsbeskyttelse ved tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed. Der blev bl.a. indført særlige regler i persondataloven om videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed.

Efter persondatalovens § 26 a, stk. 1, må optagelser fra tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed således kun videregives, hvis personen på optagelserne har givet sit udtrykkelige samtykke, videregivelsen følger af lov eller videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed.

Efter § 26 a, stk. 2, skal billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, slettes senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget. Dette gælder dog efter stk. 3 ikke, hvis opbevaring af en optagelse i et længere tidsrum er nødvendig af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret tvist (f.eks. en sag om bortvisning af en ansat). Bestemmelsen giver

adgang til at opbevare oplysninger om den, som tvisten vedrører, men derimod ikke til opbevaring af optagelser af andre personer, som ikke har relation til den pågældende tvist. Opbevaring af såkaldt overskudsinformation skal den dataansvarlige undgå ved i videst muligt omfang at anonymisere de pågældende oplysninger.

I de nævnte tilfælde, hvor opbevaring er nødvendig i et længere tidsrum end 30 dage, skal den dataansvarlige hurtigst muligt og inden 30-dagesfristens udløb underrette den, som tvisten vedrører, og efter anmodning udlevere en kopi af optagelsen til den pågældende.

2.2.6. Datatilsynet har til opgave at føre tilsyn med persondatalovens overholdelse, behandle klager fra registrerede personer samt afgive udtalelser og udstede tilladelser i forbindelse med anmeldelse af behandlinger til tilsynet, jf. lovens §§ 57-64.

Efter persondatalovens § 62, stk. 3, har Datatilsynet mulighed for at foretage inspektioner (kontrolbesøg) hos alle private dataansvarlige, der behandler personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning. Det gælder, selv om tv-overvågning er undtaget fra anmeldelsespligten til Datatilsynet, jf. lovens § 26 c, stk. 1.

Overtrædelse af persondatalovens regler om databehandling, oplysningspligt, sikkerhedsbestemmelser samt reglerne om videregivelse og sletning af billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsbekæmpende øjemed, kan efter persondatalovens § 70, stk. 1, nr. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Efter persondatalovens § 69 påhviler det endvidere den dataansvarlige at erstatte skade, der forvoldes ved behandling af personoplysninger i strid med persondatalovens bestemmelser, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne have været afværget ved den agtpågivenhed og omhu, der må kræves i forbindelse med behandling af oplysninger.

Herudover kan der efter omstændighederne tilkendes tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, f.eks. i anledning af uberettiget anvendelse af tv-overvågningsoptagelser.

2.3. Straffeloven

Ud over de ovennævnte regler i tv-overvågningsloven og persondataloven indeholder straffeloven visse regler, som efter omstændighederne kan have betydning i forhold til en tv-overvågning.

Efter straffelovens § 264 a straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder den, som uberettiget fotograferer personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted. Det samme gælder den, der ved hjælp af kikkert

eller andet apparat uberettiget iagttager sådanne personer. Straffebestemmelsen i § 264 a finder tilsvarende anvendelse på den, der uden at have medvirket til gerningen skaffer sig eller uberettiget udnytter oplysninger, som er fremkommet ved overtrædelsen, jf. straffelovens § 264 c.

Efter straffelovens § 264 d straffes endvidere med bøde eller fængsel indtil 6 måneder den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden, f.eks. selvmordsforsøg.

Den, som ved uterligt forhold krænker blufærdigheden eller giver offentlig forargelse, straffes efter straffelovens § 232 med bøde eller fængsel indtil 4 år. Denne bestemmelse vil efter omstændighederne f.eks. kunne omfatte tv-overvågning af toiletter, baderum eller lignende.

Optagelse af lyd i forbindelse med tv-overvågning kan efter omstændighederne udgøre en overtrædelse af straffelovens § 263, stk. 1, nr. 3. Efter denne bestemmelse straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, som uberettiget ved hjælp af et apparat hemmeligt aflytter eller optager udtalelser fremsat i enrum, telefonsamtaler eller anden samtale mellem andre eller forhandlinger i lukket møde, som vedkommende ikke selv deltager i, eller hvortil vedkommende uberettiget har skaffet sig adgang. En hemmelig optagelse af en samtale vil ikke være strafbar, hvis en af de personer, der deltager i samtalen, har givet samtykke til optagelsen.

3. Lovforslagets udformning

3.1. Udvidelse af privates adgang til tv-overvågning

3.1.1. Tv-overvågningslovens regler om privates tv-overvågning er som nævnt ovenfor i pkt. 2.1 udformet ud fra en afvejning af navnlig hensynet til privatlivets fred, herunder borgernes adgang til at kunne færdes i det offentlige rum uden at blive overvåget, over for hensynet til kriminalitetsbekæmpelse mv.

Reglerne blev senest ændret i 2007, hvor der skete en udvidelse af privates adgang til at foretage tv-overvågning af visse områder, der benyttes til almindelig færdsel. Lovændringen byggede på anbefalingerne i tv-overvågningsudvalgets betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning.

Udvalget anfører i denne betænkning bl.a., at det er udvalgets principielle opfattelse, at tv-overvågning af frit tilgængelige steder kun bør være tilladt i det omfang, der kan være fordele ved overvågningen, som må anses

for at overstige ulemperne. Det beror imidlertid i sidste ende på en retspolitisk og holdningsmæssig vurdering, hvorledes afvejningen af hensynet til forebyggelse og opklaring af forbrydelser over for hensynet til, at tv-overvågning kan ses som en indskrænkning i privatlivets fred, falder ud.

Udvalget bemærker, at den beskyttelsesinteresse, der kan tale for at begrænse muligheden for at foretage tv-overvågning af arealer, som benyttes til almindelig færdsel, dvs. hensynet til privatlivets fred, uvilje mod overvågning og frygt for misbrug, kan forekomme noget abstrakt, mens det er mere konkrete hensyn, som taler for at tillade tv-overvågning i større omfang, herunder bl.a. hensynet til at forebygge og opklare forbrydelser.

Der henvises om udvalgets generelle overvejelser til betænkningen, s. 113-137.

På baggrund af en udtalelse fra Justitsministeriets Forskningskontor, der bygger på en gennemgang af i alt 18 undersøgelser, litteraturstudier mv. om effekten af tv-overvågning, indeholder betænkningen endvidere nogle overvejelser om effekten af tv-overvågning, jf. betænkningen, s. 120-122.

Det er udvalgets opfattelse, at på trods af den usikkerhed med hensyn til den kriminalpræventive virkning, som de foreliggende undersøgelser er udtryk for, og selv om der kan peges på en række forhold, som må formodes i større eller mindre grad at afsvække virkningen af tv-overvågning, må det antages, at tv-overvågning kan have en vis kriminalpræventiv effekt, navnlig over for visse typer af kriminalitet og ved anvendelse på bestemte typer af lokaliteter. Udvalget antager, at en mærkbar virkning navnlig vil kunne opnås, hvis der vælges tv-overvågningsudstyr, som er teknisk hensigtsmæssigt i forhold til den konkrete situation, og som monteres, betjenes og vedligeholdes efter forskrifterne. Endvidere har det efter udvalgets opfattelse betydning, at tv-overvågning kun anvendes, hvis der det pågældende sted er eller kan opstå et reelt problem, som skønnes at kunne afhjælpes gennem overvågning. Det er imidlertid under alle omstændigheder vanskeligt at vurdere, hvor stor den kriminalpræventive effekt af tv-overvågning er.

Med hensyn til tv-overvågning som opklaringsredskab for politiet bemærker udvalget, at tv-overvågning med billedoptagelse i mange tilfælde har vist sig at være et nyttigt og afgørende efterforskningsmiddel ved opklaring af forbrydelser. Optagelserne øger opklarings effektivitet og tilvejebringer et direkte og objektive grundlag for opklaringsarbejdet. Eksemplerne herpå er talrige, både fra Danmark og fra udlandet. De omfatter ikke alene opklaring af alvorlige forbrydelser som f.eks. drab og røverier – også mere hverdagsagtige forhold,

som dog i sig selv kan være alvorlige nok, er opklaret ved hjælp af billedoptagelser fra tv-overvågning, f.eks. vold begået uden for diskoteker og i restauranter, tyverier begået af lommetryve og lignende på banegårde og i befærdede gader samt hærværk.

Udvalget anfører, at enhver opklaret forbrydelse rummer en potentiel kriminalpræventiv effekt. Denne kan dels vise sig som en specialpræventiv virkning over for den pågrebne gerningsmand, dels som en generalpræventiv virkning i kraft af, at omverdenens opmærksomhed bliver henledt på tv-overvågningen og den deraf følgende risiko for pågribelse. Der er derfor en vis sammenhæng mellem tv-overvågning som kriminalpræventivt middel og som middel til opklaring af begåede forbrydelser.

Det kan tilføjes, at Rigspolitiet har oplyst, at det er den generelle opfattelse i politikredsene, at der i større omfang end tidligere videregives optagelser til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed, jf. Justitsministeriets redegørelse til Folketingets Retsudvalg om erfaringerne med privates adgang til at tv-overvåge efter lovændringerne i 2007 (Alm. del – bilag 129 – folketingsåret 2009-10).

Ud over den nævnte betydning for kriminalitetsforebyggelse og opklaringen af kriminalitet anfører udvalget, at tv-overvågning kan fremme en almindelig følelse af tryghed blandt de personer, der færdes i et tv-overvåget område.

3.1.2. Justitsministeriet er enig med tv-overvågningsudvalget i, at private ikke bør have fri adgang til at tv-overvåge frit tilgængelige områder, men kun i tilfælde, hvor der er et særligt behov, således at de fordele, som udvalget anfører, må anses for at overstige ulemperne, herunder at tv-overvågning af borgerne kan opleves som en indskrænkning i deres frihed til at kunne færdes frit og uovervåget i det offentlige rum.

3.2. Tv-overvågning i udsatte boligområder

3.2.1. Som anført i pkt. 2.1 ovenfor har boligorganisationer mv. efter de gældende regler alene mulighed for at foretage tv-overvågning af områder, som ikke benyttes til almindelig færdsel, f.eks. aflåste cykel-, vaske- eller parkeringskældre. Det er således efter gældende ret ikke tilladt for boligorganisationer mv. at foretage tv-overvågning af bl.a. parkeringspladser og stiarealer i boligområdet.

I den senere tid har der fra boligorganisationer i udsatte boligområder været fremført ønsker om at kunne tv-overvåge også områder, som benyttes til almindelig færdsel. Dette ønske har bl.a. været begrundet med stigende problemer med uro og hærværk, samt at der i flere

boligområder, hvor der i dag er etableret tv-overvågning af ikke offentligt tilgængelige arealer som eksempelvis kældre, har været mindre hærværk disse steder, og at overvågningen øger beboernes tryghed.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil tv-overvågning kunne have en kriminalpræventiv effekt over for visse typer af kriminalitet – f.eks. hærværk mod biler – der skaber problemer i visse udsatte boligområder.

På den anførte baggrund foreslås det, at der gives adgang for boligorganisationer mv. til efter nærmere fastsatte betingelser at tv-overvåge områder, der benyttes til almindelig færdsel – f.eks. stier og parkeringsarealer – i boligområdet.

Justitsministeriet finder, at der bør stilles krav om forudgående tilladelse fra politidirektøren, og at en sådan tilladelse bør være betinget af, at tv-overvågning af det pågældende område er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Det vil efter forslaget bero på en samlet vurdering af forholdene i det pågældende område, om tv-overvågningen kan anses for væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. I den forbindelse vil der bl.a. skulle lægges vægt på oplysninger om karakteren og omfanget af det pågældende boligområdes kriminalitetsproblemer mv.

Er der alene tale om helt enkeltstående eller bagatelagtig kriminalitet, eller er der tale om kriminalitet, som ligger lang tid tilbage, kan der ikke gives tilladelse til tv-overvågning.

Det foreslås endvidere, at politiets tilladelse skal tidsbegrænses, således at der alene gives mulighed for at foretage tv-overvågning i en vis periode, hvorefter tilladelsen i givet fald kan forlænges for en ny periode. Den vurdering og de hensyn til kriminalitetsbekæmpelse mv., som begrunder tv-overvågningen, kan således ændre sig over tid. Det foreslås, at der højst kan gives tilladelse for 5 år ad gangen.

3.2.2. Det foreslås, at almene boligorganisationer, jf. herved kapitel 1 i lov om almene boliger mv. (lovbekendtgørelse nr. 1204 af 10. december 2009), kan få tilladelse til at tv-overvåge områder i et boligområde, der benyttes til almindelig færdsel.

Lov om almene boliger mv. indeholder nærmere regler om boligorganisationens organisation og beboerdemokrati. Det fremgår af § 10, at øverste myndighed er et valgt repræsentantskab eller en generalforsamling. Lovens kapitel 2 indeholder nærmere regler om beboerdemokrati, herunder om valg af beboere til organisationens bestyrelse.

Efter lovens § 16 er en afdeling i en boligorganisation økonomisk uafhængig af andre afdelinger og af boligorganisationen, og den enkelte afdeling skal have skøde på ejendommen. Efter § 34 kan boligtagerne i en almen boligafdeling på et afdelingsmøde vælge en afdelingsbestyrelse til at udøve medindflydelse.

Loven indeholder forskellige regler om afdelingsmødets og afdelingsbestyrelsens kompetencer mv. Efter lovens § 37 forelægger afdelingsbestyrelsen de overordnede rammer for iværksættelse af arbejder og aktiviteter i afdelingen for afdelingsmødet til godkendelse, forinden disse iværksættes.

En ansøgning om tilladelse til at foretage tv-overvågning i en almen boligorganisation fremsættes af den pågældende boligorganisation på en eller flere afdelingers vegne.

Det foreslås, at også andre organisationer og foreninger mv., der repræsenterer husstandene i et boligområde, kan få tilladelse til at foretage tv-overvågning af frit tilgængelige arealer i det pågældende boligområde, hvis en sådan overvågning er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Det kan f.eks. være en ejerforening, en grundejerforening eller et vejlaug. Det kan også være en forening, som er dannet med det formål at repræsentere husstandene i spørgsmålet om tv-overvågning.

Det foreslås som nævnt, at foreningen skal repræsentere husstandene i området. Denne betingelse indebærer, at uanset om der efter foreningens regler kan træffes beslutning om tv-overvågning med simpelt eller kvalificeret flertal, vil beslutningen om at etablere tv-overvågning være truffet af en betydelig del af de berørte husstande. Det er forudsat, at kravet kan være opfyldt, uanset om det er husstanden som sådan eller eventuelt en repræsentant for hver husstand, som er medlemmer af foreningen, f.eks. en ejerforening.

Det må i givet fald godtgøres over for politiet, at foreningen mv. repræsenterer husstandene i området. Der vil normalt ikke være behov for at fremlægge nærmere dokumentation herfor, hvis ansøgning indgives af en almen boligorganisation. Hvis ansøgning indgives af en anden forening, f.eks. en ejerforening eller grundejerforening, må foreningen fremlægge de fornødne oplysninger, f.eks. en medlemsfortegnelse sammenholdt med husstandene i det område, som ønskes tv-overvåget, eller en udskrift af en servitut, som pålægger alle husstande i det pågældende område at være medlemmer af foreningen.

Det må afgøres efter de gældende vedtægter for den pågældende forening, om det falder inden for foreningens formål og rammer at foretage tv-overvågning i boligområdet. Om vedtægterne i en given forening er

formuleret på en sådan måde, at spørgsmålet om tv-overvågning kan anses for at ligge inden for foreningens formål og rammer, må afgøres efter de almindelige foreningsretlige regler. Det må imidlertid forventes, at dette for en stor del af ejerforeningerne og grundejerforeningernes vedkommende ikke vil være tilfældet. Hvis der i de pågældende foreninger er et ønske om at kunne træffe beslutning om tv-overvågning, forudsætter det i givet fald vedtægtsændringer.

Politiet skal som udgangspunkt ikke påse de foreningsretlige forhold, men det bør i givet fald fremgå af politiets tilladelse, at det er en forudsætning for tilladelsen, at foreningen inden for sit formål lovligt kan foretage tv-overvågning, samt at beslutningen herom er truffet i overensstemmelse med foreningens vedtægter.

3.2.3. Det foreslås, at boligorganisationer mv. kan få tilladelse til at tv-overvåge f.eks. veje, stier, parkeringspladser og lignende, som benyttes til almindelig færdsel.

Tv-overvågningen vil som udgangspunkt skulle rettes mod selve det område, som boligorganisationen mv. ejer eller har rådighed over – f.eks. (dele af) veje, stier, fortove og andre gangarealer, opholdspladser, parkeringsarealer samt uaflåste porte, kældre og opgange. Ansøger f.eks. en grundejerforening om tilladelse til tv-overvågning af en privat fællesvej, skal tv-overvågningen ligeledes som udgangspunkt rettes mod de vejarealer, som grundejerforeningen eller dens medlemmer selv ejer.

Der kan endvidere efter forslaget gives tilladelse til tv-overvågning af arealer, som ligger i direkte tilknytning til boligområdet. Der må herved lægges vægt på, om tv-overvågning også af disse tilstødende arealer konkret må anses for væsentlig for at kunne nå målet med tv-overvågningen af boligområdet. Der sigtes hermed til afgrænsede arealer, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, og hvor særlige bygningsmæssige forhold gør sig gældende. Det kan f.eks. være en kommunal vej langs et boligkompleks.

Hvis der er tale om tv-overvågning af et privatejet areal, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, f.eks. en parkeringsplads, en vej eller et stisystem, som tilhører en anden privat person eller virksomhed, vil det være en forudsætning for at få tilladelse til at foretage tv-overvågning af det pågældende areal, at boligorganisationen mv. har samtykke fra den, der ejer det pågældende areal. Er det pågældende areal statsligt eller kommunalt ejet, er det ikke nødvendigt at indhente et sådant samtykke.

Det er ikke en forudsætning for at opnå tilladelse til at tv-overvåge et areal, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, at boligorganisationen mv. tillige foretager overvågning af arealer i selve boligområdet. Ek-

sempelvis vil en ejer- eller grundejerforening, som repræsenterer husstandene i et boligområde, som grænser op til en offentlig vej, efter omstændighederne kunne få tilladelse til at overvåge den del af vejen, der ligger i umiddelbar tilknytning til de repræsenterede husstande, selv om foreningen ikke også har behov eller mulighed for at foretage tv-overvågning af (frit tilgængelige) arealer, som foreningen eller dens medlemmer selv ejer.

Det skal fremgå af politiets tilladelse, hvilke arealer den konkrete tilladelse omfatter.

Tv-overvågningen skal i alle tilfælde indrettes på en sådan måde, at der i videst muligt omfang tages hensyn til beboernes privatliv, og der må ikke være tale om, at personer kan blive tv-overvåget, når de befinder sig i deres eget hjem. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2.2 ovenfor om persondatalovens krav om saglighed og proportionalitet samt pkt. 3.5 nedenfor om Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

3.2.4. Den behandling af personoplysninger, som i givet fald vil ske i forbindelse med tv-overvågningen af boligområder, vil skulle ske i overensstemmelse med persondatalovens regler, jf. herved pkt. 3.4 nedenfor. Det indebærer, at behandling af personoplysninger kun kan ske i det omfang, persondatalovens betingelser er opfyldt.

Boligorganisationer mv., som foretager tv-overvågning efter de foreslåede regler, vil i givet fald være omfattet af tv-overvågningslovens § 3 om skiltning mv. i forbindelse med tv-overvågning, jf. herom pkt. 2.1.3 ovenfor.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til tv-overvågningslovens § 2, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

3.3. Tv-overvågning ved idrætsanlæg mv.

3.3.1. Der har i de senere år været en række tilfælde af såkaldte hooligan-uroligheder i form af vold og hærværk i forbindelse med afvikling af idrætsbegivenheder, navnlig i forbindelse med visse større fodboldkampe. Ofte er der tale om, at visse grupper af personer bruger den pågældende idrætsbegivenhed som anledning til voldelig adfærd.

Ved lov nr. 307 af 30. april 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder fik politiet og arrangørerne en række yderligere redskaber til at forebygge vold og uroligheder ved fodboldkampe m.v. Med denne lov blev der bl.a. indført en karantæneordning samt regler om autorisation og uddannelse af kontrollører.

Med henblik på en yderligere styrkelse af indsatsen på dette område foreslås det, at ejere af idrætsanlæg med

tilladelse fra politidirektøren kan foretage tv-overvågning af anlæggets indgange, facader, indhegninger mv. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Efter de gældende regler kan der ske tv-overvågning inden for den pågældende idrætsarena mv., men ikke af områder uden for idrætsanlægget, som benyttes til almindelig færdsel, bortset fra tv-overvågning uden billedoptagelse af idrætsanlæggets egne indgange, facader, indhegninger mv., jf. tv-overvågningslovens § 2, nr. 4.

Den foreslåede udvidede mulighed for tv-overvågning vil navnlig forbedre mulighederne for, at kontrollører og tilkaldt politi hurtigt kan sendes til de steder omkring idrætsanlægget, hvor uroligheder foregår, og tv-optagelserne vil også kunne være en hjælp for politiet i forbindelse med efterfølgende efterforskning. Tv-overvågningen vil dermed også kunne være med til at skabe øget tryghed for det store flertal af fredelige sportstilskuere.

3.3.2. Det foreslås, at der kan gives tilladelse til tv-overvågning af visse områder ved idrætsanlægget, der benyttes til almindelig færdsel, hvis tv-overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Det er ikke en betingelse, at der foreligger konkrete oplysninger om, at der planlægges eller i øvrigt er optræk til uroligheder i forbindelse med bestemte kommende begivenheder, men det kan også være tilstrækkeligt, at der f.eks. tidligere på det pågældende idrætsanlæg har været væsentlige problemer med vold, hærværk og uroligheder i forbindelse med arrangementer.

Det vil i alle tilfælde bero på en samlet konkret vurdering, om der er grundlag for at tillade tv-overvågning ved idrætsarenaen. I vurderingen heraf kan både indgå oplysninger, som idrætsanlægget selv fremlægger, og oplysninger, som politiet i forvejen er i besiddelse af, om risikoen i forbindelse med de pågældende idrætsbegivenheder mv.

Det findes ikke at være nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at politiets tilladelser til tv-overvågning ved idrætsanlæg skal begrænses således, at de kun gælder på bestemte tidspunkter omkring konkrete arrangementer.

Det foreslås, at en tilladelse skal tidsbegrænses til højst 5 år ad gangen, jf. herved pkt. 3.2.1 ovenfor.

3.3.3. Forslaget omfatter ethvert privat idrætsanlæg, hvorved skal forstås, at anlægget/arenaen navnlig anvendes som ramme om idrætsbegivenheder mv., som er åbne for publikum. Motionscentre og lignende er således ikke omfattet af forslaget.

Det foreslås, at idrætsanlæg skal kunne få tilladelse til at foretage tv-overvågning af egne indgange, facader,

indhegninger mv. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil. Egne indgange, facader, indhegninger mv. svarer til de områder, som efter de gældende regler kan tv-overvåges, hvis det sker uden billedoptagelse, jf. tv-overvågningslovens § 2 nr. 3. Endvidere vil en tilladelse til at tv-overvåge efter forslaget også kunne omfatte arealer, som ligger i direkte tilknytning til idrætsanlæggets egne indgange mv., parkeringspladser eller (dele af) veje, stier og fortove, som fører til og fra idrætsanlægget, hvis tv-overvågning af disse områder må anses for væsentlig for at nå det kriminalitetsbekæmpende mål med overvågningen.

Det vil bero på en konkret vurdering af de lokale forhold ved det pågældende idrætsanlæg, hvilke arealer der vil kunne tv-overvåges, herunder i hvilken afstand fra idrætsanlægget der kan tv-overvåges. Det må indgå i vurderingen heraf, hvor der erfaringsmæssigt opstår uroligheder i forbindelse med idrætsbegivenheder det pågældende sted, men der skal som nævnt være tale om arealer, der ligger i direkte tilknytning til idrætsanlægget.

Hvis der er tale om tv-overvågning af et privatejet areal, som ligger i umiddelbar tilknytning til idrætsanlægget, f.eks. en parkeringsplads, en vej eller et stisystem, som tilhører en anden privat person eller virksomhed, vil det være en forudsætning for at få tilladelse til at foretage tv-overvågning af det pågældende areal, at boligorganisationen mv. har samtykke fra den, der ejer det pågældende areal. Er det pågældende areal statsligt eller kommunalt ejet, er det ikke nødvendigt at indhente et sådant samtykke.

Det vil skulle fremgå af tilladelsen, hvilke konkrete arealer der må tv-overvåges.

Tv-overvågningen skal i alle tilfælde indrettes på en sådan måde, at der i videst muligt omfang tages hensyn til privatlivets fred, og hvis overvågningen skal omfatte andre privatejede områder end dem, som idrætsanlægget har rådighed over, f.eks. en tilstødende privatejet parkeringsplads, vil det være en betingelse, at idrætsanlægget har samtykke fra den, der ejer det pågældende område, jf. herved også pkt. 3.2.3 ovenfor.

Den behandling af personoplysninger, som i givet fald vil foregå i forbindelse med tv-overvågningen af idrætsanlæg, vil skulle ske i overensstemmelse med reglerne i persondataloven, jf. herom pkt. 3.4 nedenfor.

Idrætsanlæg, som foretager tv-overvågning, vil i givet fald også være omfattet af tv-overvågningslovens § 3 om skiltning mv. i forbindelse med tv-overvågning, jf. pkt. 2.1.3 ovenfor.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til tv-overvågningslovens § 2, stk. 3), og bemærkningerne hertil.

3.4 Forholdet til persondataloven

3.4.1. Persondatalovens § 5 indeholder en række grundlæggende principper for den dataansvarliges behandling af oplysninger, herunder regler om indsamling, ajourføring og opbevaring mv.

Den nævnte bestemmelse indebærer bl.a., at oplysninger kun må indsamles til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling af oplysningerne må ikke være i strid med disse formål, jf. § 5, stk. 2. Efter persondatalovens § 5, stk. 3, skal de oplysninger, som behandles, være relevante og tilstrækkelige og må ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles. Der gælder således et princip om proportionalitet.

For så vidt angår spørgsmålet om saglighed skal dette vurderes konkret i forhold til de enkelte boligorganisationer mv. og idrætsanlæg. Afgørende vil være, om behandlingen af oplysninger sigter mod at løse opgaver, som falder inden for deres (lovlige) virkefelt.

Med hensyn til spørgsmålet om udtrykkeligt angivet formål og saglighed bemærkes, at den foreslåede ordning netop går ud på at give adgang for boligorganisationer mv. og idrætsanlæg til efter nærmere fastsatte betingelser at foretage tv-overvågning. Hertil kommer, at det efter forslaget er en betingelse for at give tilladelse til at foretage tv-overvågning, at overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Der henvises i den forbindelse til pkt. 3.2-3.3 ovenfor.

I forhold til spørgsmålet om proportionalitet bemærkes, at de foreslåede bestemmelser indeholder begrænsninger dels med hensyn til, hvornår og af hvem tv-overvågning kan foretages, dels med hensyn til, hvor der kan foretages tv-overvågning.

Efter de foreslåede bestemmelser vil tv-overvågning af visse offentligt tilgængelige områder foretaget af boligorganisationer mv. og idrætsanlæg forudsætte tilladelse fra politidirektøren, og tv-overvågningen skal være væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Politidirektøren vil i den forbindelse bl.a. skulle påse, at tv-overvågningen ikke udstrækkes videre, end hvad disse kriminalpræventive hensyn kan begrunde. For så vidt angår tv-overvågning i udsatte boligområder bemærkes, at overvågningen alene vil kunne foretages af almene boligorganisationer eller andre organisationer og foreninger mv., der repræsenterer husstandene i området. Det sikres hermed, at beboerne er inddraget i beslutnin-

gen om at foretage tv-overvågningen, jf. pkt. 3.2.2 ovenfor.

På denne baggrund forudsættes det, at behandling af personoplysninger ved tv-overvågning, der sker i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i tv-overvågningsloven, har et udtrykkeligt angivet og sagligt formål, jf. persondatalovens § 5, stk. 2, og at overvågningen ikke er i strid med kravet om proportionalitet i persondatalovens § 5, stk. 3.

Ud over de generelle betingelser i persondatalovens § 5 skal betingelserne i persondatalovens §§ 6-8 være opfyldt.

Det forudsættes, at den behandling af almindelige personoplysninger ved tv-overvågning, som foretages i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i tv-overvågningsloven, opfylder kravene i persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7. Ligeledes forudsættes det, at behandlingen af oplysninger i de tilfælde, hvor tv-overvågningen måtte afsløre strafbare forhold, opfylder kravene i persondatalovens § 8, stk. 4, og § 8, stk. 6, jf. § 7, stk. 2, nr. 4.

3.4.2. Som det fremgår af pkt. 3.4.1 ovenfor, er det forudsat, at den (umiddelbare) behandling af personoplysninger, der sker ved tv-overvågning, der iværksættes i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i tv-overvågningslovens § 2, stk. 2 og 3, vil have hjemmel i persondataloven. Dette er imidlertid ikke ensbetydende med, at der herefter ikke gælder nogen krav efter persondatalovens behandlingsregler mv. for så vidt angår den konkrete *indretning* af tv-overvågningen eller den efterfølgende *behandling* af de ved tv-overvågningen indsamlede personoplysninger.

I forbindelse med den *konkrete indretning* af tv-overvågning (der foretages i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser) indebærer persondatalovens § 5, stk. 3, at tv-overvågningen skal indrettes på en sådan måde, at den virker så lidt indgribende som muligt for de personer, der overvåges.

Med hensyn til den *efterfølgende (konkrete) behandling* af personoplysninger, der er indsamlet i forbindelse med tv-overvågning – f.eks. gennemgang af tv-optagelserne, anvendelse af optagelserne samt videregivelse af optagelserne til udenforstående – gælder, at dette vil skulle ske i overensstemmelse med persondatalovens almindelige behandlingsregler i §§ 5-8.

Persondatalovens § 6 medfører, at tv-optagelser, der opbevares hos almene boligorganisationer mv. eller idrætsanlæg, og som indeholder »almindelige« oplysninger om f.eks. billeder af en person, der befinder sig på en parkeringsplads, alene må anvendes, hvis det er nødvendigt af nærmere angivne grunde, herunder for at

varetage en berettiget interesse, som overstiger hensynet til den registreredes interesser, jf. persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7.

For så vidt angår tv-optagelser, der afbilleder eller på anden måde indeholder oplysninger af følsom karakter, f.eks. om en persons helbredsmæssige forhold, følger det af persondatalovens § 7, stk. 1, at boligorganisationer mv. samt idrætsanlæg som udgangspunkt ikke må gøre brug af sådanne optagelser. Persondatalovens § 7, stk. 2-6, indeholder dog visse undtagelser hertil. Således kan optagelserne f.eks. anvendes, hvis det er nødvendigt for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, jf. § 7, stk. 2, nr. 4.

Herudover gælder der efter persondatalovens § 8 særlige behandlingsregler med hensyn til oplysninger om bl.a. strafbare forhold. Sådanne oplysninger – som f.eks. kunne være optagelser fra tv-overvågning, der viser volds- eller hærværksepisoder – må således kun (af den private) anvendes, *hvis* betingelserne i lovens § 7 er opfyldt, *hvis* den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke hertil, eller hvis behandlingen er nødvendig til varetagelse af en berettiget interesse, som klart overstiger hensynet til den registrerede, jf. § 8, stk. 4 og 6.

Om en boligorganisation mv. eller et idrætsanlæg efter de nævnte bestemmelser i persondataloven er berettiget til at gennemse eller i øvrigt anvende de omhandlede billed- og lydoptagelser vil bero på en konkret vurdering af de nærmere omstændigheder i det enkelte tilfælde.

Som eksempel på tilfælde, hvor der ikke vil være hjemmel i persondataloven til anvendelsen, kan nævnes, at tv-optagelserne hos en boligorganisation mv. gennemses for at belure forbipasserende, eller at optagelserne gennemses for at snage i beboernes private forhold, f.eks. for at afsløre eventuelle affærer eller lignende. Som et andet eksempel, hvor der i almindelighed ikke vil være hjemmel i persondataloven til at gennemse tv-optagelserne, kan nævnes den situation, at en boligorganisation mv. ønsker at foretage en (generel) gennemgang af tv-optagelserne for at afdække, om der eventuelt måtte være beboere, som overtræder interne retningslinjer i boligorganisationen mv. Endvidere kan nævnes det tilfælde, hvor et idrætsanlæg f.eks. måtte ønske at anvende tv-optagelser af den enkelte tilskuer til en idrætsbegivenhed til brug for markedsføring af produkter over for vedkommende, f.eks. hvis optagelserne anvendes til at »spotte« personer, som kunne tænkes at være interesserede i at købe merchandise. Herudover må det i almindelighed være udelukket, at ledelsen af et idrætsanlæg f.eks. foretager en (generel) gennemgang af tv-optagelserne for at afsløre, om der eventuelt måtte være ansatte, som møder for sent på arbejde.

Derimod vil både boligorganisationer mv. og idrætsanlæg kunne gennemgå og anvende tv-optagelserne med henblik på at gøre et erstatningskrav gældende, hvor der f.eks. er begået hærværk mod boligorganisationen mv. eller idrætsanlæggets ejendom. Som et andet eksempel, hvor det i almindelighed vil være berettiget at anvende tv-optagelserne, kan nævnes den situation, at et idrætsanlæg ønsker at gennemse og anvende optagelserne til brug for analyse af de ansattes håndtering af en situation, hvor der uden for idrætsanlægget har været optræk til tilskueruhed, med henblik på at kunne imødegå lignende situationer i fremtiden.

Om boligorganisationer mv. og idrætsanlæggs adgang til at videregive oplysningerne henvises til pkt. 3.4.3 nedenfor.

3.4.3. Tv-overvågning foretaget af boligorganisationer mv. og idrætsanlæg vil være omfattet af persondatalovens særlige regel om *videregivelse* af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed. Optagelserne må således kun videregives, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke, videregivelsen følger af lov, eller videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed, jf. persondatalovens § 26 a, stk. 1.

3.4.4. Tv-overvågning foretaget af boligorganisationer mv. og idrætsanlæg vil være omfattet af persondatalovens særlige regel om *sletning* af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed. Efter persondatalovens § 26 a, stk. 2 og 3, skal sådanne optagelser som udgangspunkt slettes senest 30 dage efter optagelsen. Denne frist kan fraviges, hvis det er nødvendigt af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret tvist.

3.4.5. Persondatalovens § 29 indebærer, at der forud for tv-overvågningsens iværksættelse som udgangspunkt bør gives særskilt meddelelse til personer, der fast kommer i området, herunder f.eks. personer, der udfører arbejde i et boligområde, bl.a. om formålet med overvågningen, muligheden for videregivelse af optagelserne til politiet, opbevaringsperiodens længde, og hvor i området overvågningen foregår.

Desuden indebærer tv-overvågningslovens §§ 3, at når der foretages tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, skal der ved skiltning eller på anden tydelig måde oplyses om overvågningen. Det vil afhænge af områdets størrelse og indretning, hvor mange skilte der i givet fald skal opsættes. Der bør normalt opsættes skilte ved adgangsveje mv. til området og på parkeringspladser mv., der overvåges.

3.4.6. De foreslåede bestemmelser medfører endvidere, at den, der behandler personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, vil være undergivet bestemmelserne i persondatalovens §§ 41 og 42 om fortrolighed og datasikkerhed. Disse bestemmelser medfører bl.a., at den dataansvarlige skal iværksætte de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven.

3.4.7. Idet de foreslåede bestemmelser i tv-overvågningslovens § 2, stk. 2 og 3, som anført under pkt. 3.4.1 ovenfor, forudsættes at være i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, om saglighed og proportionalitet, rejser ordningen ikke spørgsmål i forhold til databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995).

Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til, at bestemmelserne i persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, bl.a. gennemfører direktivets artikel 6, stk. 1, om saglighed og proportionalitet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2-3.3 ovenfor samt bemærkningerne til bestemmelserne.

3.5. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis indebærer konventionens artikel 8 i et vist omfang også en beskyttelse af det enkelte menneskes personlige relationer med andre mennesker og omverdenen, og der kan derfor også på offentligt tilgængelige steder stilles visse krav til respekten for den enkelte borgers privatliv. Der lægges i den forbindelse bl.a. vægt på, hvilke rimelige forventninger den enkelte kan have til respekten for sit privatliv.

Som eksempel kan nævnes, at en person, der går på en gade, uundgåeligt vil være synlig for andre tilstedeværende på det pågældende offentligt tilgængelige sted, jf. *P.G. og J.H. mod Storbritannien*, dom af 25. september 2001, præmis 57.

Menneskerettighedsdomstolen ses ikke at have taget stilling til, om selve indsamlingen af data om personer på offentligt tilgængelige steder ved tv-overvågning med billedoptagelse af en permanent karakter skal anses for et egentligt indgreb i retten til respekt for privatlivet. Menneskerettighedsdomstolens praksis omhandler således ikke selve optagelsen, men den efterfølgende brug af optagelserne, f.eks. som bevis i en straffesag mod den pågældende.

Med den foreslåede adgang for boligorganisationer mv. og idrætsanlæg til efter nærmere fastsatte betingelser at foretage tv-overvågning med billedoptagelse af frit tilgængelige områder kan det efter Justitsministeriets opfattelse ikke udelukkes, at overvågningen visse steder vil få et sådant omfang, at den konkret må anses for et indgreb i retten til respekt for privatlivet, jf. konventionens artikel 8, stk. 1.

I så fald følger det af konventionens artikel 8, stk. 2, at et sådant indgreb kun kan foretages, hvis det er foreskrevet ved lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund til varetagelse af nærmere bestemte anerkendelsesværdige formål, herunder forebyggelse af uro eller forbrydelse.

Tv-overvågningen vil have klar lovhjemmel i de foreslåede bestemmelser og vil ske med henblik på kriminalitetsbekæmpelse, jf. pkt. 3.2-3.3 ovenfor.

For så vidt angår kravet om nødvendighed (proportionalitetskravet) bemærkes, at de foreslåede bestemmelser indeholder begrænsninger både med hensyn til hvem og hvor, der kan foretages tv-overvågning.

Efter de foreslåede regler vil tv-overvågning af visse offentligt tilgængelige områder foretaget af boligorganisationer mv. og idrætsanlæg forudsætte tilladelse fra politidirektøren, og tv-overvågningen skal være væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Politidirektøren vil i den forbindelse bl.a. skulle påse, at tv-overvågningen ikke udstrækkes videre, end hvad disse kriminalpræventive hensyn kan begrunde.

Tv-overvågningen skal endvidere indrettes på en sådan måde, at der i videst muligt omfang tages hensyn til beboernes privatliv. Desuden indeholder tv-overvågningsloven og persondataloven en omfattende regulering, som sikrer borgerne mod misbrug i forbindelse med tv-overvågning, herunder ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning mv.

For så vidt angår tv-overvågning i udsatte boligområder bemærkes, at overvågningen kun vil kunne foretages af almene boligorganisationer eller andre organisationer og foreninger mv., der repræsenterer husstandene i området. Det sikres hermed, at beboerne er inddraget i beslutningen om at foretage tv-overvågningen, jf. pkt. 3.2.2 ovenfor.

Sammenfattende er det på denne baggrund Justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede udvidelse af adgangen til tv-overvågning – i det omfang tv-overvågningen må antages at udgøre et indgreb i retten til respekt for privatlivet – vil opfylde betingelserne i artikel 8, stk. 2, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

4. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget skønnes at medføre visse begrænsede udgifter for politiet til bl.a. behandling af ansøgninger fra boligorganisationer mv. og idrætsanlæg om tilladelse til at foretage tv-overvågning. Udgifterne vil blive afholdt inden for politiets eksisterende ramme.

Lovforslaget skønnes desuden at medføre en forøgelse af Datatilsynets opgaver med bl.a. løbende vejledning og tilsyn og kontrol på tv-overvågningsområdet. Udgifter hertil vil blive afholdt inden for Datatilsynets eksisterende ramme.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at have økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser

6. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Visse begrænsede udgifter, som vil blive afholdt inden for eksisterende økonomiske rammer. Ingen for kommuner og regioner.

Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Visse begrænsede konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

7. Hørte myndigheder mv.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Datatilsynet, Institut for Menneskerettigheder, Vejdirektoratet, Det Kriminalpræventive Råd, Kommunernes Landsforening, Forbrugerrådet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Sikkerhedsbranchen, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Boligselskabernes Landsforening, Danmarks Lejerforeninger, Danske Ældreråd, Ejendomsforeningen Danmark, Grundejernes Landsorganisation, Husleje- og Beboerklagenævnsforeningen, Jydske Grundejerforeninger, Landsforeningen Ældre Sagen, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Parcelhusejernes Landsforening, Sammenslutningen af Ældreråd i Danmark, Statens Byggeforskningsinstitut, Ældreboligrådet, Danmarks Idræts-Forbund, Dansk Boldspil-Union, Divisionsforeningen og Danske Fodbold Fanklubber.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til tv-overvågningslovens § 2, stk. 2

Det foreslås, at politidirektøren uanset bestemmelsen i tv-overvågningslovens § 1, stk. 1, efter ansøgning kan give boligorganisationer og foreninger mv., der repræsenterer husstandene i et boligområde, tilladelse til at foretage tv-overvågning af det pågældende boligområde og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

De organisationer og foreninger, som efter forslaget kan opnå en sådan tilladelse, er for det første almene boligorganisationer, jf. herved kapitel 1 i lov om almene

boliger mv. (lovbekendtgørelse nr. 1204 af 10. december 2009).

En ansøgning om tilladelse til at foretage tv-overvågning i en almen boligorganisation fremsættes af den pågældende boligorganisation på en eller flere afdelingers vegne.

Desuden kan tilladelse gives til andre organisationer og foreninger mv., der repræsenterer husstandene i et boligområde. Det kan f.eks. være en ejerforening, en grundejerforening eller et vejlaug. Det kan også være en forening, som er dannet med det formål at repræsentere husstandene i spørgsmålet om tv-overvågning.

Det foreslås, at foreningen skal repræsentere husstandene i det område, som ønskes tv-overvåget. Denne betingelse indebærer, at uanset om der efter foreningens regler kan træffes beslutning om tv-overvågning med simpelt eller kvalificeret flertal, vil beslutningen om at etablere tv-overvågning være truffet af en betydelig del af de berørte husstande. Det er forudsat, at kravet kan være opfyldt, uanset om det er husstanden som sådan eller eventuelt en repræsentant for hver husstand, som er medlemmer af foreningen, f.eks. en ejerforening.

Det må afgøres efter de gældende vedtægter mv. for den pågældende forening mv., om det falder inden for foreningens formål og rammer at foretage tv-overvågning i boligområdet. Om vedtægterne i en given forening er formuleret på en sådan måde, at spørgsmålet om tv-overvågning kan anses for at ligge inden for foreningens formål og rammer, må afgøres efter de almindelige foreningsretlige regler. Det må imidlertid forventes, at dette for en stor del af ejerforeningerne og grundejerforeningernes vedkommende ikke vil være tilfældet. Hvis der i de pågældende foreninger er et ønske om at kunne træffe beslutning om tv-overvågning, forudsætter det i givet fald vedtægtsændringer.

Det må i givet fald godtgøres over for politiet, at foreningen mv. repræsenterer husstandene i området. Der vil normalt ikke være behov for at fremlægge nærmere dokumentation herfor, hvis ansøgning indgives af en almen boligorganisation. Hvis ansøgning indgives af en anden forening, f.eks. en ejerforening eller grundejer-

forening, må foreningen fremlægge de fornødne oplysninger, f.eks. en medlemsfortegnelse sammenholdt med husstandene i det område, som ønskes tv-overvåget, eller en udskrift af en servitut, som pålægger alle husstande i det pågældende område at være medlemmer af foreningen.

Politiet skal som udgangspunkt ikke påse de foreningsretlige forhold, men det bør i givet fald fremgå af politiets tilladelse, at det er en forudsætning for tilladelsen, at foreningen inden for sit formål lovligt kan foretage tv-overvågning, samt at beslutningen herom er truffet i overensstemmelse med foreningens vedtægter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Efter forslaget beror det på en samlet vurdering af forholdene i det pågældende område, om tv-overvågningen kan anses for væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Der skal i den forbindelse bl.a. skulle lægges vægt på oplysninger om karakteren og omfanget af det pågældende boligområdes kriminalitetsproblemer mv.

Er der alene tale om helt enkeltstående eller bagatelagtig kriminalitet, eller er der tale om kriminalitet, som ligger lang tid tilbage, kan der ikke gives tilladelse til tv-overvågning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Tv-overvågningen vil som udgangspunkt skulle rettes mod »det pågældende boligområde«, dvs. selve området, som boligorganisationen mv. ejer eller har rådighed over – f.eks. (dele af) veje, stier, fortove og andre gangarealer, opholdspladser, parkeringsarealer samt uaflåste porte, kældre og opgange. Ansøger f.eks. en grundejerforening om tilladelse til tv-overvågning af private vejarealer, herunder private fællesveje, skal tv-overvågningen ligeledes som udgangspunkt rettes mod de vejarealer, som grundejerforeningen eller dens medlemmer selv ejer.

Der kan endvidere efter forslaget undtagelsesvis gives tilladelse til tv-overvågning af arealer, som ligger i direkte tilknytning til boligområdet. Der må herved lægges vægt på, om tv-overvågning også af disse tilstødende arealer konkret må anses for væsentlig for at kunne nå målet med tv-overvågningen af boligområdet. Der sigtes hermed til afgrænsede arealer, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, og hvor særlige bygningsmæssige forhold gør sig gældende. Det kan f.eks. være en kommunal vej langs et boligkompleks.

Hvis der er tale om tv-overvågning af et privatejet areal, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, f.eks. en parkeringsplads, en vej eller et stisystem, som tilhører en anden privat person eller virksomhed, vil det

være en forudsætning for at få tilladelse til at foretage tv-overvågning af det pågældende areal, at boligorganisationen mv. har samtykke fra den, der ejer det pågældende areal. Er det pågældende areal statsligt eller kommunalt ejet, er det derimod ikke nødvendigt at indhente et sådant samtykke.

Det er ikke en forudsætning for at opnå tilladelse til at tv-overvåge et areal, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, at boligorganisationen mv. tillige foretager overvågning af arealer i selve boligområdet. Eksempelvis vil en ejer- eller grundejerforening, som repræsenterer husstandene i et boligområde, som grænser op til en offentlig vej, efter omstændighederne kunne få tilladelse til at overvåge den del af vejen, der ligger i umiddelbar tilknytning til de repræsenterede husstande, selv om foreningen ikke også har behov eller mulighed for at foretage tv-overvågning af (frit tilgængelige) arealer, som foreningen eller dens medlemmer selv ejer.

Det skal fremgå af politiets tilladelse, hvilke arealer den konkrete tilladelse omfatter.

Tv-overvågningen skal i alle tilfælde indrettes på en sådan måde, at der i videst muligt omfang tages hensyn til beboernes privatliv, og der må ikke være tale om, at personer kan blive tv-overvåget, når de befinder sig i deres eget hjem.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås endvidere, at politiets tilladelse skal tidsbegrænses, således at der alene gives mulighed for at foretage tv-overvågning i en vis periode, hvorefter tilladelsen i givet fald må forlænges for en ny periode. Det foreslås, at der højst kan gives tilladelse for 5 år ad gangen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Boligorganisationer mv., som foretager tv-overvågning efter de foreslåede regler, vil i givet fald være omfattet af persondatalovens § 29 om oplysningspligt og tv-overvågningslovens § 3 om skiltning mv. i forbindelse med tv-overvågning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.4 og 3.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til tv-overvågningslovens § 2, stk. 3

Det foreslås, at politidirektøren efter ansøgning kan give ejere af idrætsanlæg tilladelse til at foretage tv-overvågning af anlæggets indgange, facader, indhegninger m.v. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Forslaget omfatter ethvert privat idrætsanlæg, hvorved skal forstås, at anlægget/arenaen navnlig anvendes som ramme om idrætsbegivenheder mv., som er åbne for publikum. Motionscentre og lignende er således ikke omfattet af forslaget.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det vil efter forslaget bero på en samlet konkret vurdering i forbindelse med politiets behandling af en ansøgning om tilladelse til tv-overvågning, om der er grundlag for at iværksætte tv-overvågning af de pågældende områder omkring idrætsarenaen. I vurderingen heraf kan både indgå oplysninger, som idrætsanlægget selv fremlægger, og oplysninger, som politiet i forvejen er i besiddelse af om risikoen i forbindelse med de pågældende idrætsbegivenheder mv.

Det er ikke en betingelse, at der foreligger konkrete oplysninger om, at der planlægges eller i øvrigt er opræk til uroligheder i forbindelse med bestemte kommende begivenheder, men det kan også være tilstrækkeligt, at der f.eks. tidligere på det pågældende idrætsanlæg har været væsentlige problemer med vold, hærværk og uroligheder i forbindelse med arrangementer.

Det foreslås, at politiets tilladelse til tv-overvågningen ved idrætsanlæg ikke begrænses til kun at gælde, når der foregår særlige idrætsbegivenheder mv.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås, at idrætsanlæg skal kunne få tilladelse til at foretage tv-overvågning af egne indgange, facader, indhegninger mv. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil. Egne indgange, facader, indhegninger mv. svarer til de områder, som efter de gældende regler kan tv-overvåges, hvis det sker uden billedoptagelse, jf. tv-overvågningslovens § 2 nr. 3. Endvidere vil en tilladelse til at tv-overvåge efter forslaget også kunne omfatte arealer, som ligger i direkte tilknytning til idrætsanlæggets egne indgange mv., parkeringspladser eller (dele af) veje, stier og fortove, som fører til og fra idrætsanlægget, når tv-overvågning af disse områder må anses for væsentlig for at nå målet med overvågningen.

Det vil bero på en konkret vurdering af de lokale forhold ved det pågældende idrætsanlæg, hvilke arealer der vil kunne tv-overvåges, herunder i hvilken afstand fra idrætsanlægget der kan tv-overvåges. Det må indgå i vurderingen heraf, hvor og hvordan der erfaringsmæssigt opstår uroligheder i forbindelse med idrætsbegivenheder det pågældende sted, men der skal som nævnt være tale om arealer, der ligger i direkte tilknytning til idrætsanlægget.

Det vil skulle fremgå af tilladelsen, hvilke konkrete arealer der må tv-overvåges.

Tv-overvågningen skal i alle tilfælde indrettes på en sådan måde, at der i videst muligt omfang tages hensyn til privatlivets fred, og hvis overvågningen skal omfatte andre privatejede områder, f.eks. en privatejet parkeringsplads, vil det være en betingelse, at idrætsanlægget har samtykke fra den, der ejer det pågældende område.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås endvidere, at politiets tilladelse til tv-overvågning ved idrætsanlæg skal tidsbegrænses, således at der alene gives mulighed for at foretage tv-overvågning i en vis periode, hvorefter tilladelsen i givet fald må forlænges for en ny periode. Det foreslås, at der højst kan gives tilladelse for 5 år ad gangen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Idrætsanlæg, som foretager tv-overvågning, vil i givet fald også være omfattet af persondatalovens § 29 om oplysningspligt og tv-overvågningslovens § 3 om skiltning mv. i forbindelse med tv-overvågning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.3 og 3.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2010.

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse angår lovens territoriale gyldighed.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om tv-overvågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 11. oktober 2007 foretages følgende ændringer:

§ 1. Private må ikke foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel.

Stk. 2. Ved tv-overvågning forstås vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning ved hjælp af fjernbetjent eller automatisk virkende tv-kamera, fotografiapparat eller lignende apparat. Lovens regler om tv-overvågning finder tilsvarende anvendelse på opsætning af sådant apparat med henblik på overvågning.

§ 2. Bestemmelsen i § 1 gælder ikke:

- 1) Tv-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikcentre og lignende områder, på hvilke der drives erhvervsvirksomhed, såfremt overvågningen foretages af den, der har rådighed over området.
- 2) Tv-overvågning af automater, hvor penge kan hæves (pengeautomater) eller kan veksles til en anden valuta (vekselautomater), eller af køretøjer, der udelukkende anvendes til transport af penge (pengetransportbiler), såfremt overvågningen foretages af den, der har rådighed over automaten eller køretøjet, og såfremt tv-overvågningen er indrettet således, at den alene er rettet mod personer, som befinder sig i umiddelbar nærhed af automaten eller køretøjet.
- 3) Tv-overvågning, der foretages af pengeinstituttvirksomheder, spillekasinoer, hotel- og restaurationsvirksomheder samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, af
 - a) egne indgange og facader samt
 - b) arealer, som ligger i direkte tilknytning til egne indgange og facader, og som naturligt anvendes eller kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egne indgange, når overvågningen er klart nød-

vendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

- 4) Tv-overvågning, der ikke er forbundet med optagelse af billeder på videobånd, film eller lignende, når den foretages som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegning eller lignende.

1. I § 2 indsættes som nye stykker:

»*Stk. 2.* Politidirektøren kan uanset bestemmelsen i § 1, stk. 1, efter ansøgning give boligorganisationer og foreninger m.v., der repræsenterer husstandene i et boligområde, tilladelse til at foretage tv-overvågning af det pågældende boligområde og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen.

Stk. 3. Politidirektøren kan uanset bestemmelsen i § 1, stk. 1, efter ansøgning give ejere af idrætsanlæg tilladelse til at foretage tv-overvågning af anlæggets indgange, facader, indhegninger m.v. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2010.

§ 3

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens § 1 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.